

accepterer ikke flere tiltag, hvor man skridt for skridt udhuler kommunalfuldmagten og gennemfører initiativer, hvor skatte kroner i kommuner og amter kan anvendes til mere eller mindre vidtløftige erhvervsprojekter. Det er et skråplan at bevæge sig ud på, og det fører ikke til flere arbejdspladser og mere vækst, tværtimod.

Regeringen skulle hellere bruge tid på at fremme udlicitering. Her er der perspektiver, og her kan et samarbejde mellem det offentlige og det private give nye arbejdspladser.

Statsministeren tilkendegav også, at regeringen ønsker et bredt forsvarsforlig. Den målsætning kan vi tilslutte os. Nu må regeringen så spille ud. Forhandlingerne om et nyt forsvarsforlig må tage sit udgangspunkt i et konkret politisk udspil fra regeringen, og vores holdning er, at hvis man ikke kan nå at indgå et forlig i år, så må det nuværende forlig forlænges med yderligere et år på et uændret økonomisk niveau. Det vil give den fornødne tid til at diskutere tingene på plads. Vi mener ikke, at vi skal acceptere hovsaløsninger for forsvaret. Dansk forsvar løser i disse år mange vigtige internationale opgaver; forsvaret har krav på, at der laves et bredt forlig, og at der ikke gennemføres vilkårlige nedskæringer.

På samme måde er vi – som det også fremgår af statsministerens tale, at regeringen er – indstillet på en aftale om politiet og retsvæsenet og dets ressourcer; det tror vi at der er brug for.

Statsministeren havde jo ikke mange ord med i åbningstalen om den internationale udvikling, til trods for at verden omkring os er fuld af konflikter, og at det europæiske samarbejde står over for helt nye udfordringer. Der er ingen tvivl om, at den næste regeringskonference i 1996 bliver et af de vigtigste politiske emner, som det nye Folketing skal tage stilling til.

Sandheden er måske den, at vi har en regering, som ikke har tilstrækkelige ambitioner på Danmarks vegne, som ikke tør have visioner på dette område af frygt for interne problemer i og mellem regeringspartierne.

Men jeg vil sige til regeringen, at Det Konservative Folkeparti ønsker et bredt samarbejde omkring dansk Europapolitik. Spørgsmålet er så, om det er realistisk at tro, at det er muligt at holde sammen på alle partier spændende fra SF til Det Konservative Folkeparti og Venstre. Jeg tvivler personlig på det. Jeg tvivler på, at der kan findes et nyt nationalt kompromis. Forsøget skal gøres, men vi må erkende, at med Enheds-

listens entré her i Folketinget vil SF's bevægelsesfrihed være lig nul. Og vi vil ikke acceptere, at der føres en dansk Europapolitik, som betyder, at Danmark reelt stiller sig uden for døren, så vi i virkeligheden får det Europa i to hastigheder, som et flertal er klart imod – og slet ikke på et tidspunkt, hvor de andre nordiske lande forhåbentlig kommer med i EU-samarbejdet, og hvor behovet for en udvikling og en modernisering af det europæiske samarbejde ligger lige forude.

Statsministerens åbningstale var en åbning til samarbejde, det vil jeg medgive, og det tager vi imod. Men det er på nuværende tidspunkt svært at sige med hvem. De konkrete forhandlinger først om finansloven og senere om andre områder vil vise, om regeringen mestrer og grundliggende er indstillet på forhandlinger og resultater.

Men én ting viser åbningstalen med al tydelighed, nemlig at vi har en mindretalsregering, og jeg vil også sige en svag mindretalsregering, som ikke har noget brugbart parlamentarisk grundlag, og derfor en regering, som må være afhængig af Det Konservative Folkeparti og Venstre. Vi ønsker borgerlige resultater i det nye Folketing, vi vil presse regeringen til det yderste for at få den til at føre en ansvarlig økonomisk politik, en ny arbejdsmarkedspolitik, en fremadrettet udenrigs-, forsvars- og Europapolitik.

Vi gik efter et regeringsskifte, det lykkedes ikke. Det næstbedste er at have indflydelse i forhold til den regering, der sidder, og det bliver målet for Det Konservative Folkeparti i den kommende folketingssamling.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Hr. Hans Engell startede med at advare meget imod, at SF fik for meget indflydelse, og hr. Hans Engell advarede bl.a. imod, at regeringen indgik en aftale med SF om de grønne afgifter. Jeg opfatter det sådan, at SF har en aftale med regeringen om grønne afgifter.

Da de grønne afgifter blev indført for private, stemte vi for dem, men kritiserede samtidig, at erhvervslivet ikke blev omfattet, for det var jo meningsløst at opkræve høje vandafgifter, høje energifgifter hos private, hvis ikke erhvervslivet skulle omfattes. Og dér indgik vi en aftale med regeringen om, at de grønne afgifter skulle indføres for erhvervslivet.

Jeg går ud fra, at statsministeren i dag vil bekræfte, at den aftale har regeringen og SF.